

[NAWONIAĆ SIĘ *vb pf*

3 sg imp niechaj się nawoni(a).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Pf od „woniać” ‘wąchać’ z formantem *na-* + *się* wyrażającym dosyt i nadmierność [czego]: Porwan ci więc nie wiem komu? Niechaj się nawonia dymu *DramStp* I 617.

Formacje współrdzenne cf WONIAĆ.

FP